

Никола Вапцаров

Испания

Какво бе ти за мене? –
Нищо. –
Една загубена страна
на рицари и на плата.
Какво бе ти за мен? –
Огнище
на някаква любов жестока,
която диво се опива
от кръв
от блясък на ками,
от шлагери
и от китари
от страст,
от ревност
и псалми.

Сега за мене ти си участ.
Сега за мене си съдба.
И аз участвам неотлъчно
в борбата ти за свобода.

Сега горя, сега се радвам
на всеки боен твой успех
и вярвам в силата ти млада,
във нея своята сила влех;

сега се бия до победа,
в картечните гнезда прикрит,
из улиците на Толедо
и пред стените на Мадрид.

Един работник с синя блуза
до мене прострелен лежи
и под каскета му нахлузен
неспирно топла кръв струи.

Това е мойта кръв, която
тревожно в жилите шуми;
и аз познавам тоз приятел
от ланкаширските котли,

където двамата с лопати
работехме на обща пещ,
и нямаше стена, която
да спре младежкия копнеж...

Спи, мой другарю, спи спокойно
под кървавите знамена. –
Ще мине твоята кръв във моята
и после в цялата земя.

И тази кръв сега протича
в заводите от град във град,
вълнува, движи и увлича
селата в общия парад –

на упоритата надежда,
на смелостта и на труда,
на суровата неизбежност,
на кървавата свобода.

Тя днес издига барикади,
налива в жилите кураж,
крещи, безумна в своята радост:
„Мадрид е наш!
Мадрид е наш!“

Светът е наш! Не бой се, друже!
И всяка молекулна част
е наша.
Под небето южно
ти спи
и вярвай,
вярвай в нас!

КРАЙ

© 1940 Никола Вапцаров

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11450>]